Với những thứ chúng ta đang hưởng thụ ở trần gian tôi e đây là những điều tốt được ban sớm cho chúng ta.

Theo ông Ibrahim bin Abdur Rahman bin 'Awf kể về ông Abdur Rahman bin 'Awf được tặng cho thức ăn lúc ông đang nhịn chay, ông nói: Ông Mos-'ab bin 'Umair là người tốt hơn chúng ta, vậy mà lúc ông hi sinh mọi người không tìm thấy được gì để liệm cho ông ngoài cái áo khoác, nếu đắp phần đầu thi lòi phần chân, nếu đắp phần chân thì lòi phần đầu, còn chúng ta thì được hưởng thụ như thế này hoặc ông nói: Với những thứ chúng ta đang hưởng thụ ở trần gian tôi e đây là những điều tốt được ban sớm cho chúng ta. Nói dứt lời ông bắt đầu khóc bỏ mặc thức ăn.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari ghi lại]

Ý nghĩa Hadith: Trong lúc ông Abdur Rahman đang ngồi chờ xả chay thì thức ăn được dọn ra, lúc này làm ông chợt nhớ đến những Sahabah trước đây họ đã ra đi trong sự thiếu thốn nghèo khó, ông đã nói những lời lẽ tự trách: Quả thật, Mos-‘ab tốt hơn tôi, đây chẳng qua lời nói khuyên tốn của ông bởi giới ‘Ulama đồng thống nhất nhóm mười người được báo trước cho Thiên Đàng là nhóm tốt nhất giới Sahabah. Về Mos-‘ab vốn là công tử ở Makkah được cha mẹ nuông chìu thời trước Islam, cha mẹ ông là giới thượng lưu đã cho ông mặc quần áo toàn là thứ sang trọng nhất, đến khi ông vào Islam thì họ bỏ mặc và xua đuổi ông, và ông đã từ bỏ tất cả vinh quang hưởng thụ bên cha mẹ mà di cư theo Thiên Sứ cùng với nhóm người Muhajirin bằng bộ dạng của người nghèo xơ xác. Trong trận chiến Uhud Thiên Sứ đã giao cho ông cầm cờ và ông đã hi sinh với trên người có mỗi chiếc áo khoác, nếu đắp phần đầu thì lòi phần chân, còn đắp phần chân thì lòi phần đầu, thế là Thiên Sứ lệnh đắp phần đầu và lấy cỏ tranh đắp phần chân. Sau khi ông Abdur Rahman bin ‘Awf kể về hoàn cảnh của Mos-‘ab thì ông tự trách: Họ đã hi sinh trước khi Allah ban chiến thắng cho những người còn sống với biết bao là chiến lợi phẩm như thế này như Allah phán: {Và chiến lợi phẩm rất nhiều mà chúng đã lấy được.} (chương 48 – Al-Fat-h: 19), và ông lo lắng nói: tôi e đây là những điều tốt được ban sớm cho chúng ta. Nghĩa là tôi lo lắng là mình lại bị rơi vào lời phán: {Ai có tâm niệm hưởng thụ ngay trong đời sống trần tục thì TA sẽ toại nguyện cho kẻ nào TA muốn, sau đó TA quẳng y vào Hỏa Ngục đầy nhục nhã đau thương.} (chương 17 - Al-Isra’: 18), và Allah phán: {Các người đã tiêu phí các món vật tốt trong đời của các người nơi thế gian và các người đã vui hưởng chúng.} (chương 46 - Al-Ahqaf: 20). Hoàn cảnh này giống như ông ‘Umar đã luôn lo lắng về điều tương tự. Với lo lắng ân phước được đền đắp sớm ở trần gian làm mất đi cơ hội tao ngộ với Sahabah trước đây làm ông Abdur Rahman khóc nức nở mà bỏ mặc thức ăn trước mặt.